

Befolkning. Statskassen kan ikke undvære betydelige Indtægter, og naar Statskassen skal skaffe sig disse betydelige Indtægter, har det dog været en ret almindelig Opfattelse ogsaa af den almindelige Befolkning, at man burde hente disse ved Afgifter af, hvad der kommer ind under Bægrebet Luksusartikler, Ting som ikke ere nødvendige i det daglige Liv for den store almindelige Befolkning. Jeg kan derfor ikke andet end slaa fast, at den Vej, det ærede Medlem her har villet gaa, er en ganske ufremkommelig Vej i denne Sag.

Til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) der talte i Gaar, og hvem jeg fulgte med megen Opmærksomhed, da det ærede Medlem jo har indtaget en saadan Stilling her i Tinget ved Behandlingen af Spørgsmaal om Beskatningsvæsenet, at han har Krav paa at blive hørt med Opmærksomhed, vil jeg ogsaa gerne henvende et Par Ord. Det vil jo erindres, at naar vi have behandlet Spørgsmaalet om Toldafgifterne, er det særligt det ærede Medlem, der har spillet en betydelig Rolle. Tillige med andre har jeg sammen med det ærede Medlem deltaget i det Arbejde, der er foretaget i denne Sag, og medens jeg ikke noksom kan erkende den overmaade velvillige og behagelige Maade, det ærede Medlem har at forhandle paa, kan jeg heller ikke undlade at gøre opmærksom paa de vidtgaende Krav, han har opstillet. Alle ville kunne erindre, hvorledes den store Toldkommission for nogle Aar siden afgav sin Beretning, og hvorledes Spørgsmaalet derefter kom frem her i Tinget. Det vil erindres, at Toldkommissionen i ikke ringe Udstrækning var bleven enig paa væsentlige Omraader om Ordningen f. Eks. af Toldbeskyttelsen, men da Sagen kom ind her i Tinget og blev Genstand for Behandling af det paagældende Udvalg, alt under det ærede Medlems Ledelse, blev der ikke alene opstillet vidtgaende Forslag i Retninger, som Toldkommissionen ikke havde været inde paa, men ogsaa paa forskellige Omraader, hvor der var opnaaet Overenskomst i Toldkommissionen mellem Medlemmer af alle Partier, bleve Toldkommissionens Indstillinger forladte under det ærede Medlems Ledelse. Derved har det ærede Medlem haft en væsentlig Andel i, at det Spørgsmaal, han lægger saa megen Vægt paa at faa fremmet, ikke har kunnet nyde Fremme her paa Rigsdagen. Det ærede Medlem ledede utvivlsomt Sagen i en Retning stik modsat af den, hvori den maatte have været ledet, hvis der skulde være

naaet et Resultat. Naar derfor det ærede Medlem beklager sig over, at vi ikke have fremmet denne Sag, kan jeg ikke undlade at lægge Skylden i en væsentlig Grad netop paa det ærede Medlem selv.

Andre ærede Medlemmer, som have talt om Toldloven i denne Forbindelse, skal jeg, hvad denne Sags Stilling i Skattekommissionen angaar, først henvise til de Bemærkninger, der ved forskellige Lejligheder ere gjorte af det ærede Medlem for Odense og ganske særlig til de korte og koncise Bemærkninger, han gjorde i Gaar. I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at minde om det skønne Digt, vi alle have læst i vor Barndom, og hvis første Linie lyder saaledes: „Forgangen Nat, vor sultne Kat“. Jeg vil meget anbefale, at vi holde os til de Spørgsmaal, der her ligge for, hvis vi ønske paa nogen Maade at komme frem ad de Veje, vi have søgt at afstikke med Hensyn til Skattespørgsmaalenes Fremme. Derved vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem for Slagelse, at det er min Mening, at hvis vi fulgte de Anvisninger, som det ærede Medlem angav for os, vilde vi ganske sikkert ligeledes her køre i Staa. Naar det ærede Medlem sluttede sit Foredrag i Gaar med Udtrykket „Blændværk“ — tidligere har jeg hørt, at det hed „Rummel og Blændværk“ — vil jeg sige, at for mig er det, som her ligger for, ikke Blændværk, og det vil heller ikke vise sig at være Blændværk, naar det en Gang lykkes os at bringe Sagen til Afslutning.

Efter disse Bemærkninger vil jeg sige et Par Ord lige over for den ærede Finansminister, der udtalte sig imod den Konklusion, hvortil jeg kom i det Foredrag, jeg tillod mig at holde for nogle Dage siden. Da den ærede Finansminister vendte sig til mig, begyndte han med rigtigt at citere de Ytringer, jeg havde brugt, men efter at have givet dette rigtige Citat, omskrev den ærede Finansminister mine Ytringer og tillagde mig Ord omtrent som saa: Men selv om det lykkes Eder — altsaa Ministrene — at føre denne Sag igennem, skulle I dog ikke kunne føre noget andet igennem. Saaledes har jeg jo ikke talt, og det er let for den ærede Minister, naar han giver mine Udtryk den Form, at sammenstille mig med den tidligere, afdøde Rigsdagsmand Berg, der brugte det Udtryk, at alt vilde visne i det daværende Ministeriums Haand. Jeg har sagt, hvad der staar i Rigsdagstidenden, og intet andet. Der er ingen Anledning til at sammenstille mig med denne Rigsdagsmand fra tidligere Tid, til hvilken den højtærede Finansminister